

ραγωγικοῦ κόστους καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἢ αὐξήσις τῆς παραγωγικότητος τῆς σταφιδαμπέλου, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ τὸν εὐχερῆ συναγωνισμόν

τῆς Ἑλληνικῆς κορινθιακῆς σταφίδος μὲ τὰς ὁμοειδεῖς τοιαύτας ξένων χωρῶν εἰς τὸν στίβον τῆς παγκοσμίου σταφιδαγορᾶς.

Ἐμφανιζόμενα προβλήματα κατὰ τὴν ἀναμπέλωσιν

1. Καθορισμός τῆς ἀναμπελωτέας ἐκτάσεως

Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος τοῦ ὕψους διαθέσεως τῆς παραγωγῆς (ἐξισορρόπησις προσφορᾶς πρὸς ζήτησιν). Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ἐτήσιον ὕψος καταναλώσεως κορινθιακῆς σταφίδος ἀνέρχεται εἰς 90.000 τόννους, δέον ἢ ἀναμπελωτέα ἑκτασίς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τῶν 240.000 περίπου στρεμμάτων, ἔαν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις τῶν ἀνανεωθησομένων φυτειῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ 375 χιλιόγραμμα. Ἦτοι θὰ πρέπει ἡ σημερινὴ συνολικὴ ἑκτασίς τῶν 425.000 στρεμ. νὰ μειωθῇ κατὰ 44%.

2. Ρυθμός ἀναμπελώσεως

Ἡ ἀνανέωσις τῶν σταφιδοφυτειῶν ἀπὸ ἀπόψεως ρυθμοῦ ἐμφανίζει σοβαρὰ τεχνικοοικονομικά προβλήματα.

Ὡς ἀναφέρομεν ἀνωτέρω τὸ σύνολον τῆς ἀναμπελωτέας ἐκτάσεως τῆς κορινθιακῆς σταφίδος δέον νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τῶν 240.000 στρεμ. περίπου. Ἐκ τούτων περὶ τὰ 170.000 στρεμ. ἦτοι τὸ 70% χρήζουσιν ἀμέσους ἀνανέωσεως, ἵνα ἡ ἐκμετάλλευσίς των παύσῃ νὰ εἶναι ἀντιοικονομικὴ καὶ προβληματικὴ, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 70.000 στρ. ἦτοι τὸ 30% δὲν χρήζουσιν ἀμέσους τοιαύτης (ὡς ἀποδοτικαί) εἰμὴ μόνον ὅταν προσβληθοῦν ἐκ τῆς φυλλοξήρας.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς φυλλοξήρας εἰς τὴν Κορινθίαν καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς προβλέψεως τοῦ χρόνου τῆς διαδόσεως αὐτῆς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς στα-

φιδοφόρους περιφερείας, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐνεργήσωμεν τὴν ἀνανέωσιν τῶν παλαιῶν σταφιδοφυτειῶν ἐπὶ ἀντιφυλλοξηρικῶν ὑποκειμένων καὶ ὄχι ἐπὶ αὐτορρίζου, ἵνα προφυλάξωμεν τὰς νέας σταφιδοφυτείας ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς φυλλοξήρας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ φρόνησις ἐπιβάλλει τὴν χρησιμοποίησιν, εἰς κάθε σταφιδικὸν διαμέρισμα ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὴν φυλλοξήραν ἢ εὐρισκόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προσβολῆς, ὑποκειμένων ἀπηλλαγμένων φυλλοξήρας, ἔπεται, ὅτι ἡ πρώτη τουλάχιστον φάσις τῆς ἀνανέωσεως τῶν σταφιδοφυτειῶν καὶ λοιπῶν ἀμπελοειδῶν, πρέπει νὰ στηριχθῇ μόνον εἰς τὰ ἀντιφυλλοξηρικά ὑποκείμενα τῶν μὴ φυλλοξηριστῶν περιοχῶν. Πλὴν ὅμως ἡ εἰς μοσχεύματα παραγωγή τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς αὐτὰς μητρικῶν φυτειῶν ἀντιφυλλοξηρικῶν ἀμπελῶν εἶναι σήμερον ἀνεπαρκὴς διὰ μίαν σοβαρὰν καὶ μαζικὴν ἀνανέωσιν τῶν σταφιδοφυτειῶν, ὡς ἀπαιτοῦν αἱ σημεριναὶ συνθήκαι τῆς σταφιδοκαλλιέργειας. Οὕτω καὶ μὲ τὰς εὐνοϊκώτερας συνθήκας παραγωγῆς μοσχευμάτων τῶν φυτειῶν τούτων (1.500 στρ.) καὶ ἂν ἀκόμη ὁλόκληρος ἡ παραγωγή τῶν διατεθῇ διὰ τίς ἀνάγκας τῆς σταφιδοκαλλιέργειας ἢ ἀνανέωσεως τῶν παλαιῶν μόνον σταφιδοφυτειῶν θὰ ἀπαιτήσῃ τὸ ὀλιγώτερον μίαν 20ετίαν καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἀναμπελωτέας ἐκτάσεως τῆς κορινθιακῆς τουλάχιστον μίαν 27ετίαν. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα ὅμως τῆς ἀναμπελώσεως τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Ἰονίων νήσων καθίσταται ἔτι σοβαρώτερον, διότι ἡ ἀναμπέλωσις